

Eczacınının Seyir Defteri

Ecz. Erdal GÜZEL

Yaşam süreci içerisinde ne kadar hür ve bağımsız, ne kadar özgürüz? Kaçımız hayal ettiğimiz şeyleri gerçekleştirdiğini görebilmenin mutluluğunu yaşarız?

Yaşam süreci içerisinde ne kadar hür ve bağımsız, ne kadar özgürüz? Kaçımız hayal ettiğimiz şeyleri gerçekleştirdiğini görebilmenin mutluluğunu yaşarız?

Eczacılık mesleğini seçerken durum nedir? Mesleğimizi tercih ederken ne kadar özgür irademizi kullandık? Elbette ki çoğumuzun mesleği tercih etme kriterleri farklıdır. Kimi zaman arzu ederek bazen tesadüfler bazen de hasbelkader vs. gibi hepimizin ayrı ayrı sebepleri olabilir.

Çocukken başlayan meslek seçimleri lise sıralarında biraz daha belirginleşir. Daha iyi bir iş ve aş için kısaca rahat bir gelecek için hafızalar yoğunlaşır. Çevrenin etkisi, anne ve babaların kendi seçimleri sınav sistemleri v.s. bu seçimde belirleyici faktörlerdir. Genelde çocuğa eczacılık mesleği tercih ettirilirken babanın "emekli olur oğlumun veya kızımın açtığı eczanede oturur kasaya bakırım düşüncesi" ne kadar yaygındır, ebeveynlerin ve çevrenin egosu ne kadar ön planda ve acımasızdır. Hani eczanemizde staja gelen olağanüstü parlak zekalı öğrenciler görürüz ne yazık ki kırtasiye eczacılığın ardı arkası gelmeyen sorunlarıyla boğuşurken kaybolur giderler bu tür beyinler; neden bilimsel alanlara yönlendirilmezler? Neden insanlığa faydalı olacak bir bilimsel çalışmanın içerisinde olmazlar? Eczane eczacılığının ön planda tutulması seküler bir yaşamın tercih edilmesi midir?

Oysa ki eczacılar için eczane eczacılığı tek ve alternatifsiz değildir. Eczacılık fakültesine ilk adımı atan öğrencinin beynindeki tek düşünce kısa yoldan çok para kazanma ve lüks bir yaşam standardına ulaşmak olmamalıdır. Maalesef genelde ka-
naatler bu yönde şekillenmektedir.

ilk idealizm düşünceleri de fakülte sıralarında başlar, bir takım gençler ülkenin sosyo ekonomik sorunları ile ilgilenir bu sorunlara çözüm ararlar. Yine bu safhalarda bağımsızlık, emperyalizm, kapitalizm, sosyalizm, vatanseverlik ve milliyetçilik gibi kavramlarla tanışır. Ülkenin çözüm bekleyen sorunlarını gidermek düşüncesiyle kendilerine sunulan reçetelerden birini sahiplenirler. Ne yazık ki bu sahiplenme gerçek hayatın içine girdikten sonra çoğu kez terk edilir. Hayatın zahmetleri ve gerçekler karşısında sahiplenilen kavramlar sorgulanır. Tabir yerindeyse nehir yatağında akmaya başlar. Düzenin acımasız çarkları arasında dönerlerken dünyayı, hayatı ve sistemleri tanırlar ve zamanla olgunlaşırlar. Artık fakülte hayatı edilen Hipokrat yeminiyle noktalanmış yeni süreç başlamıştır. Genellikle eczane eczacılığı tercih edilir ve bir ömür boyu sürecek mesleki yaşam 30 m_lik bir alanda ve dört duvar arasında devam edecektir. Start alınmıştır. Zamanın hazin çarkı dönmeye başlamıştır. Sevinçler, kederler, sıkıntılar heyecanlar hayaller ve mutluluklar eczane adını verdiğimiz hareketli mekânlarda yaşanır. Eczanelerimize verdiğimiz isimlerin ayrı bir hikâyesi vardır. Kimimiz sağlıkla ilgili isimleri tercih ederken bir kısmımız kendi isimlerini veya çocuklarının isim veya soy isimlerini kullanır, bir kısmımızda kendi dünya görüşlerini yansıtan adlar kullanırlar. Kaçımız günlük tuttuk; acaba günlük tutmuş olsaydık ne kadar güzel enstantaneler yakalardık.

Bu günlük toplanıp ileriki yıllarda bir araya getirilerek romanlara konu, filmlere senaryo olmaz mıydı? Belki bizler bu güzel alışkanlığı ihmal

ettik genç eczacılar sizler ihmal etmeyin!

Hangimiz ilk müşterimizi hatırlıyor, ilk okuduğumuz reçeteye anımsıyoruz, ilk acemiliklerimiz, hülyalarımız nelerdi, şimdi ne durumdayız bunları yazabilirdik!

Her semtin veya mahallenin vazgeçilmez müesseseleri vardır. Karakolu, berberi v.s. gibi bu vazgeçilmezler arasında eczaneler en müstesna yeri işgal ederler; vazgeçilmezler tablosun içerisinde en çarpıcı özelliği olan ve en şık duranı eczanelerdir. Sahipleri semt sakinleri tarafından Eczacı Bey veya Eczacı Hanım diye bilinen eczaneler mütevazı halleriyle buldukları semtin veya mahallenin en güvenceli ve şirin mekanlarıdır. Kendilerine özgün ilaç kokularıyla, buldukları konumlarıyla üstlendikleri fonksiyonları ile eczaneler eczacının bugünü ve yarınıdır, dünyasıdır.

Nöbetlerin eczacının mesleki yaşamında çok özel bir yeri vardır. Nöbetlerdeki yorgunluk ve uykusuzluk ertesi gün kendini tatlı bir sessizliğe bırakır. Kim bilir kaç nöbet tuttuk ve tutacağız? Gecenin ilerleyen saatlerinde eline doğum reçetesi verilen bir babaya ilk müjdesini veren mutluluğunu paylaşan bu tarifi imkânsız bir duygudur. Acil bir hastalıktan dolayı gelen hazırlıksız, parasız, çaresiz kişiye ilaçlarını veresiye verebilecek cömertliği ve insanlığı gösteren eczacıdır. Bu tür vakalarla çokça karşılaşırız ve bazen de istismar edildiğini bilmemize rağmen bu asil davranış biçimimiz var olmuştur ve olmaya devam edecektir.

Semtin ayaşlarının gün ışımadan eve giderken nöbetçi eczaneden içeri girip saygılarını sunduğu insanı tebessüme boğan çakır keyf sohbetleri ile uykularımızı dağıtan anılar da kayda değerdir.

Kışın ağır ve çetin geçtiği bölgelerde eczane işletiyorsanız işiniz biraz daha zor ve zevklidir.

Bir kış günü nöbetçiyseñiz eczanedeki yoğunluğun azaldığı, herkesin evine kapandığı bir saatte sessiz-

lik ortalığı kaplar. Narlanmış sobanın anne kucağı sıcaklığı sizi sarar, sobanın üzerinde çaydanlığın çıkardığı cızıltı size şarkı olarak eşlik eder. Dışarıda lapa lapa yağan karı seyretmek sizi başka âlemlere götürür. Caddede izler yavaş yavaş kaybolmaya başlar. Sabah ezanını okumak için camiye koşam cami imamının günün ilk selamını verdiği nöbeti başındaki eczacıdır.

Bayram nöbetleri başka bir mutluluktur. Hasta veya hasta yakınlarına verilen bayram tebrikleri ikram edilen şekerler ne güzel bir atmosfer oluşturur.

Geri kalmış bir ülkenin vatandaşları olarak 5 yılda bir yapılan nüfus sayımlarında 24 saat ev hapsinde bulunduğumuz bir vakadır. Kimseciklerin ortalarda görünmediği böyle bir günde nöbetçi eczane hasta ve hasta yakınlarının tek sığınağı ve can yoldaşısıdır.

Ramazan günlerinde nöbetin ayrı bir yeri ve nostaljisi vardır. Evde özenle pişirilmiş yemeklerin eczaneye taşınması, eczanede iftar sofrası hazırlanması, iftar saati yaklaşırken evlerine koşan insanlardan boşalan sokak veya caddelerin eczaneden seyri, hele oruç açılırken ilaç alma telaşı içerisinde ki oruçlu hasta sahipleriyle birlikte açılan oruçlar ne kadar zevk vericidir.

Velhasıl eczane eczacılığı halkın içerisinde halka hizmet için icra edilen her günün apayrı sürprizler ile ve güzelliklerle dolu bir sektördür.

Çaresiz bir hastalığa yakalanmış hastanın yakınlarının içlerini döktükleri, teselli ve çare aradıkları yer bizim mekânlarımız, eczanelerimizdir. İlaçları beklerken oturulup ikramda bulunduğumuz yaşlı dedeler, nineler v.s. ile yaptığımız sohbetler günlük

yaşamımıza renk katar. Gelinlerden, evlatlardan yakınmalar, duyulan yalnızlık ve şikâyetler, ilgi ve alakanın azalması yönündeki sitemler en çok duyduğumuz konulardır.

Kısacası eczaneler, asıl görevleri yanında psikolojik danışmanlık hizmeti de veren yaşamımızın vazgeçilmez müesseseleridir.

Özetle "Eczaneler hatıra yara-

tan kurumlardır" diyebiliriz. Eczacılık mesleği icra sırasında erdemli yolun tasarruf, kanaat paylaşma, dürüstlük gibi meyvelerinden toplanan meslektaşlarımızın mutlu ve başarılı olduklarını hep görmüşüzdür.

Geçmişte hizmet veren şu anda aramızda olmayan eczane ve eczacıların kaçını hatırlayabiliyoruz? Okyanusta ağır ağır batan bir geminin son görüntüleri gibi yavaş yavaş kayboldular. Böyle bir görüntü ne kadar elem verici değil mi? Hepimiz kubbede hoş bir seda bırakacak şekilde yaşamımızı ve mesleğimizi sürdürmeliyiz; çünkü kazanılan bir takım maddi edinimlerin kubbede hoş bir seda bırakmayı sağlamadığı bilinen acı bir gerçektir.

Eczanelerimiz biz eczacıların yaşam iksirleridir. Onsuz olduğumuzda kendimizi ne kadar yalnız, çaresiz ve boşlukta hissederiz.

Eczaneler bizim kaderimiz, sevincimiz ve sevdamızdır.

Esen kalınız,

